

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 10891-06-19 דוד חמואל נ' מדינת ישראל – יאח"ה, להב 433 ואח'

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המבקש: דוד חמואל – ת"ז 058303272

נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל – יאח"ה, להב 433

2. פלוני

בשם המבקש: עו"ד עמית בר-טוב

בשם המשיבה 1: עו"ד עמית לוי, פקד עו"ד קובי קדוש

בשם המשיב 2: עו"ד עמוס פון וייזל

החלטה – נוסח מותר בפרסום (החלטה מיום 22.9.19)

1 המבקש טוען לזכות בכספים בסך של 2.5 מיליון ₪ שנתפסו על ידי משטרת ישראל
2 בחשבון הבנק של המשיב 2, אשר מצדו תומך, לכאורה, בטענותיו של המבקש. המשיבה מתנגדת
3 לבקשה ועותרת להותיר את הכספים תפוסים בחזקתה, על מנת לאפשר חילוטם בעתיד.

4

5 רקע

6

7 1. ביום 14.1.19 נעצר המשיב 2 – עו"ד ----- ונחקר כחשוד במגוון עבירות לרבות
8 קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, גניבה בידי מורשה, קשירת קשר לפשע, הלכנת הון
9 ועבירות מס. תיאור ופירוט המעשים המיוחסים למשיב 2 איננו נדרש לצורך ההליך דנן, ולכן
10 נסתפק בכך. כחלק מהחקירה תפסה משטרת ישראל (להלן: המשיבה) מוצגים ורכוש מאת
11 המשיב 2, ובכלל זה נתפס חשבונו בבנק ----- (להלן: החשבון) ובו יתרת זכות (לאחר
12 קיזוז חובות לבנק) בסך של 2.44 מיליון ₪.

13

14 2. ביום 5.6.19 פנה המבקש לבית המשפט בבקשה להורות כי כספים בסך של 2.5 מיליון
15 ₪ הועברו בשגגה מחברת אופק בר יזמות נדל"ן בע"מ (להלן: החברה) לחשבונו של המשיב 2,

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 10891-06-19 דוד חמואל נ' מדינת ישראל – יאח"ה, להב 433 ואח'

1 זאת בשעה שמדובר בכספי הלוואה אותם קיבל המבקש מהחברה, כספים שהיו צריכים להגיע
2 לחשבונו של המבקש. לפיכך עתר המבקש להורות על צמצום צו העיקול שהוטל על חשבונו של
3 המשיב 2, כך שכספים בסך של 2.5 מיליון נה יועברו מהחשבון לידי המבקש.

4
5 3. המבקש הציג הסכם הלוואה (נספח א' לבקשה) שנחתם ביום 25.11.18 בין החברה מצד
6 אחד לבין המבקש והמשיב 2 מצד שני (להלן: ההסכם). המבקש והמשיב 2 יכנונו בצוותא:
7 הלווים). בהתאם להסכם הלוואה החברה ללווים הלוואה בסך של 5 מיליון נה בחלקים שווים
8 לכל אחד מהם. ברקע להלוואה – שותפות של החברה והלווים (באמצעות חברות מטעמם)
9 בחברת בי. יס נכסים בע"מ (להלן: נכסים בע"מ) המחזיקה נכס מקרקעין מניב (להלן: הנכס)
10 אותו ביקשו הצדדים להשביח בדרך של שינוי התב"ע החלה על הנכס והגדלת זכויות הבנייה
11 לצורך הקמת בניין רב קומות. בהסכם נקבע מנגנון לפיו ככל שבתוך 5 שנים ממועד חתימת
12 ההסכם תאושר תב"ע חדשה שתחול על הנכס ויוגדלו זכויות הבנייה, אזי החברה תשלם ללווים
13 סכום של 10 מיליון נה (סכום זה כולל בחובו את ההלוואה). היה ולא תאושר תב"ע חדשה, ישיבו
14 הלווים את סכום ההלוואה בתוספת ריבית שנתית. עוד נקבע כי ככל שמי מהלווים לא ישיב את
15 מלוא חלקו בהלוואה, תוכל החברה לדלל את מניותיו של אותו לווה בנכסים בע"מ בהתאם ליתרת
16 חובו לחברה. לטענת המבקש, הוא היה מיוצג בעת חתימת ההסכם על ידי המשיב 2, אשר שימש
17 צד להסכם ומייצג גם יחד.

18
19 המבקש הציג אישורי בנק מהם עולה כי החברה העבירה לחשבונו של המשיב 2 כספים
20 בסך כולל של 5 מיליון נה, זאת בשתי פעימות של 2.5 מיליון נה כל אחת: העברה ראשונה ביום
21 13.12.18 והעברה שנייה ביום 7.1.19 (להלן: ההעברה הראשונה, ההעברה השנייה, ובצוותא:
22 ההעברות). לטענת המבקש, בסוף חודש דצמבר 2018 הוא פנה להמשיב 2 וביקש כי יטפל כבא
23 כוחו מול החברה בביצוע העברה של 2.5 מיליון נה לחשבונו האישי ונענה כי העניין טופל. ביום
24 8.1.19 טס המשיב 2 לחו"ל, ולשיטת המבקש רק בעת שהייתו של זה בחו"ל נודע לו כי בשל
25 תקלה בוצעה ההעברה השנייה לחשבון. משכך – לטענת המבקש, התעתד המשיב 2 לתקן את
26 התקלה ולהעביר את הכסף למבקש עם שובו ארצה ביום 13.1.19. כזכור, ביום 14.1.9 – יום
27 לאחר חזרתו של המשיב 2 לארץ, הוא נעצר וחשבונו עוקל.

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 19-06-10891 דוד חמואל נ' מדינת ישראל – יאח"ה, להב 433 ואח'

4. הבקשה נתמכה בתצהירים של המבקש ושל אייל רביד, מנהל החברה (להלן: רביד), אשר הדגיש בתצהירו כי רק בשגגה ועקב טעות אנוש ביצע את ההעברה השנייה לחשבונו של המשיב 2 ולא לחשבונו של המבקש [במאמר מוסגר: הגורם לתקלה לא בואר].

5. המשיב 2 בתגובתו הסכים לבקשה והצטרף לטענה כי ההעברה השנייה הייתה מיועדת למבקש והועברה לחשבונו בשל טעות של החברה. לטענתו, במהלך שהייתו בחו"ל פנה אליו רביד על מנת "לנווף בו" על כך שלא אמר דבר על ההעברה השנייה שבוצעה לחשבונו. לטענתו של המשיב 2, הוא התכוון לתקן את התקלה ולהעביר את הכספים למבקש עם שובו ארצה ביום 13.1.19.

6. המשיבה התנגדה לבקשה בטענה כי המבקש לא הצביע על זכות קניינית או מעין קניינית בכספי ההעברה השנייה, ותמכה טענותיה בדו"ח סודי וחומרי חקירה שהוצגו לעיונו של בית המשפט בלבד.

7. ביום 10.7.19 התקיים דיון ראשון בבקשה, אשר בסופו קיבלתי באופן חלקי את בקשת המשיבה למתן ארכה קצובה לקידום החקירה בסוגיות השנויות במחלוקת בבקשה, ונקבע דיון המשך ליום 7.8.19. כחלק מהחקירה נגבו ביום 22.7.19 הודעותיהם של המבקש ושל רביד, ואילו המשיב 2 נחקר פעם נוספת תחת אזהרה.

דיון מיום 7.8.19

8. המבקש ורביד נחקרו על תצהיריהם. להלן יובאו עיקרי הממצאים הרלוונטיים:

9. עדות המבקש:

א. בניגוד מובהק לגרסתו בתצהיר לפיה ההעברה השנייה בוצעה בטעות לחשבון המשיב 2, העיד לפניי המבקש כי הכסף אמור היה להגיע לחשבון המשיב 2, ורק לאחר מכן לחשבונו (פרוטוקול עמוד 4 שורות 4-7).

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 10891-06-19 דוד חמואל נ' מדינת ישראל – יאח"ה, להב 433 ואח'

- ב. מייד לאחר מכן מסר גרסה נוספת (שלישית) לפיה ההעברה השנייה צריכה הייתה להגיע
לחשבון נאמנות אצל המשיב 2 ולאחר מכן אליו (פרוטוקול עמוד 4 שורות 9-11, עמוד
5 שורות 30-34).
- ג. לא ידע להסביר את היעדר קיומו של מנגנון נאמנות בהסכם (פרוטוקול עמוד 4 שורות
14-19).
- ד. ההסכם איננו כולל מנגנון להעברת התשלומים (פרוטוקול עמוד 5 שורות 20-23).
- ה. למרות שלטענתו המשיב 2 ייצג אותו בהסכם, לא נחתם הסכם שכר טרחה ולא הועבר
תשלום שכר טרחה (פרוטוקול עמוד 4 שורות 25-34).
- ו. לא ידע להסביר את טענתו בתצהיר לפיה דווקא ההעברה הראשונה אמורה הייתה להגיע
למשיב 2 והשנייה אליו, פרט לכך שהמשיב 2 עשה שימוש בכספי ההעברה הראשונה
(פרוטוקול עמוד 10 שורות 15-21). יתרה מזו, העיד כי זה לא משנה איזו מההעברות
הייתה מיועדת להגיע אליו, העיקר שיקבל אחת מהן (פרוטוקול עמוד 5 שורות 25-29,
עמוד 6 שורה 17).
- ז. לא ידע להסביר מדוע המשיב 2 לא מסר בחקירתו במשטרה (מיום 16.1.19) דבר וחצי
דבר בנוגע למבקש עת נשאל אודות סכום של 2.5 מיליון ש"ח שנתפס בחשבוננו.
- ח. המבקש, המשיב 2 ורביד היו חברים ב"קבוצת וואטסאפ" (בצוותא עם שניים נוספים)
לצורך התקשרות בין בעלי העניין בנכסים בע"מ (להלן: הקבוצה). הוגשה אסופת
מסרונים, חלקם בין חברי הקבוצה וחלקם בין המשיב 2 ורביד (מ/ש2). ביום 3.1.19
פנה המבקש למשיב 2 בקבוצה ושאל אותו "מה עם התשלום הנוסף של 2.5 מיליון. מזכיר
לך עד 7 לחודש חייבים להעביר את הכסף. לטיפולך". המבקש העיד כי באמירות מאותו
היום דובר מפורשות על תשלום שצריך היה להגיע אליו וכי כך נרשמו הדברים. כשעומת
עם תוכן המסרונים הודה כי המילה "אליי" לא מופיעה בהם (פרוטוקול עמוד 8 שורה 20
– עמוד 9 שורה 15, עמוד 9 שורות 30-32).

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 10891-06-19 דוד חמואל נ' מדינת ישראל – יאח"ה, להב 433 ואח'

10. עדות רביד

א. כשנשאל על מנגנון התשלומים בחוזה טען כי ההעברה הראשונה הייתה אמורה להתבצע לחשבון המשיב 2 והשנייה לחברה בבעלות המבקש (פרוטוקול עמוד 10 שורה 25 – עמוד 11 שורה 3) [במאמר מוסגר אציין כי בשום מקום עד כה (לרבות בתצהירים) לא דובר על חשבון חברה בבעלות המבקש, אלא על חשבון המבקש].

ב. כשעומת עם העובדה שההסכם איננו כולל התייחסות לאופן ביצוע התשלום, קרי, למי מהלוויים יבוצע התשלום הראשון ולמי מהם התשלום השני, השיב "לי קוראים אייל רביד ואתה יכול לקרוא לי רביד אייל". מכאן ניתן להבין כי לא היה תכנון מוקדם למי יבוצע איזה מהתשלומים. למרות זאת, מייד שב על טענתו כי ההעברה הראשונה הייתה מיועדת למשיב 2 והשנייה למבקש (פרוטוקול עמוד 11 שורות 4-23). דא עקא, כשעומת רביד עם עדותו של המבקש בבית המשפט, לפיה כלל לא טעה כשביצע את ההעברה השנייה לחשבוננו של המשיב 2, השיב "SAME SAME" (פרוטוקול עמוד 11 שורות 24-29). משמע, אישר כי בניגוד לגרסתו בתצהיר, לא טעה באופן העברת הכספים. בהמשך העדות שב ועמד רביד על טענתו כי שגה בביצוע ההעברה. בחקירה חוזרת הסביר כי בביטוי "SAME SAME" התכוון לכך שהמבקש והמשיב 2 זהים מבחינתו (פרוטוקול עמוד 14 שורות 23-28).

ג. ביום 7.1.19 יצר קשר עם המשיב 2 לעדכן אותו שביצע את ההעברה השנייה, אז לדבריו התברר לו שביצע טעות (פרוטוקול עמוד 13 שורות 24-27).

ד. המבקש פנה אליו בטענה כי ביצע טעות בהעברה השנייה רק לאחר שהמשיב 2 נעצר (פרוטוקול עמוד 12 שורות 20-28).

ה. המשיב 2 ביקש לבצע את ההעברה הראשונה בדחיפות כדי לקנות מניות של נחום ביתן בנכסים בע"מ (פרוטוקול עמוד 14 שורות 3-14).

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 10891-06-19 דוד חמואל נ' מדינת ישראל – יאח"ה, להב 433 ואח'

1 ו. בניגוד לטענת המבקש כי היה מיוצג בהסכם על ידי המשיב 2, טען כי המבקש
2 לא היה מיוצג בהסכם (פרוטוקול עמוד 14 שורות 17-21).

3

4

תמצית טענות הצדדים

5

6 11. בתום הדיון מיום 7.8.19 ניתנה לצדדים ארכה לבקשתם על מנת לנסות להגיע להבנות,
7 מהלך שלא צלח. משכך הגישו את סיכומיהם לרבות סיכומי תשובה מאת המבקש ומאת המשיב
8 2. המבקש צירף לסיכומיו (באישור מראש) המחאה ואישור בנק על העברת תשלום בסך של כ-
9 1.8 מיליון ₪ מאת המשיב 2 לחברת ב. ביתן נכסים (2001) בע"מ ביום 17.12.18, וכן אסופת
10 המסרונים שהוצגה בדיון (מ/ש/א2). לסיכומי המשיבה צורפו חומרי חקירה, ובנוסף הגישה
11 המשיבה (בהתאם להוראת בית המשפט) דו"ח סודי מעודכן בצירוף חומרי חקירה נוספים. שתי
12 הערות מקדימות: א. נתתי דעתי, כמובן, למלוא טענות הצדדים, אך מצאתי לכלול את עיקריהן
13 בלבד בגוף ההחלטה. ב. טענות חוזרות קיבלו ביטוי פעם אחת בלבד (גם כשהובאו בנפרד על ידי
14 המבקש והמשיב 2).

15

16 12. טענות המבקש

17

18 א. לשון ההסכם מדברת בעד עצמה. מדובר במסמך כתוב שכוחו גובר על טיעונים
19 בעל פה – הלוואה בסך של 5 מיליון ₪ שניתנה בנפרד ובחלקים שווים לכל אחד
20 מהלווים. ניסוח מנגנון ההפרה, למצב בו מי מהלווים לא ישיב את חלקו בהלוואה, תומך
21 אף הוא בהפרדה בין הלווים, כשהחברה תהיה רשאית במצב זה לדלל את חלקו של הלווה
22 המפר.

23

24 ב. החברה ביצעה את ההעברה הראשונה למשיב 2, שעשה בכספים מנהג בעלים
25 ורכש באמצעותם מניות. גם מהמסרונים ניתן ללמוד שהמשיב 2 האיץ ברביד לבצע את
26 ההעברה הראשונה כדי לרכוש את המניות. מכאן, ההעברה הראשונה הייתה מיועדת
27 מלכתחילה למשיב 2, ולפיכך ההעברה השנייה הייתה מיועדת למבקש.

28

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 19-06-10891 דוד חמואל נ' מדינת ישראל – יאח"ה, להב 433 ואח'

ג. הן המבקש והן רביד עמדו בתצהיריהם על הטעות בביצוע ההעברה השנייה לחשבון המשיב 2 בשעה שזו אמורה הייתה לעבור לחשבון המבקש, ורביד חזר על הדברים בעדותו בבית המשפט. חיזוק לכך ניתן ללמוד ממסרון ששלח המבקש בקבוצה למשיב 2 בו ביקש לוודא שהתשלום השני יתבצע עד ה- 7 בינואר.

ד. אין משמעות לחלוף הזמן בין תפיסת החשבון (ביום 14.1.19) ועד הגשת הבקשה (ביום 5.6.19). כבר עם מעצרו של המשיב 2 פנה המבקש לבאי כוחו (של המשיב 2) דאז וביקש שיפנו למשיבה בבקשה להשבת הכספים לידי.

ה. המבקש איננו חשוד בעבירות המיוחסות למשיב (או בעבירה כלשהי), והכספים התפוסים לא שימשו לביצוע עבירה, ומכאן שאין עילה לתפוס אותם.

ו. אין מקום להיזקק להלכה שנקבעה בבש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' יוסף סיטבון (31.10.07) (להלן: עניין סיטבון), לפיה על טוען לזכות ברכוש תפוס להצביע על זכות קניינית או מעין קניינית ברכוש התפוס, זאת מכיוון שכספי המבקש נמצאו בחשבון המשיב 2 בטעות בלבד, ומכוח טעות לא נקנית בעלות. לחלופין, המבקש הוכיח את מלוא הזיקה לכספי ההעברה השנייה שנתפסו בחשבון.

ז. המשיבה התרשלה בחקירתה ופעלה בחוסר תום לב, ואף שגתה בטיעוניה ובסיכומיה. לא ראיתי צורך לפרט.

13. טענות המשיב 2

א. רביד איננו חשוד ואין לו אינטרס בכספים התפוסים. נהפוך הוא, בעדותו העמיד עצמו בסיכון לתביעה כספית מצד המבקש. מכאן, מדובר בעד ניטרלי ואמין ויש ליתן לעדותו משקל גבוה.

ב. המשיב 2 תמך בעמדת המבקש באופן שהעמיד אותו בסיכון לתביעה שתוגש נגדו על ידי המבקש ורביד. בכך ויתר על סכום כסף של 2.5 מיליון ₪.

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 10891-06-19 דוד חמואל נ' מדינת ישראל – יאח"ה, להב 433 ואח'

1

2 ג. בית המשפט נפל לכדי טעות בשעה שסירב לשמוע את עדותו של המשיב 2 שלא
3 הגיש תצהיר לאחר שלא נדרש לכך מלכתחילה על ידי בית המשפט, זאת במיוחד נוכח
4 העובדה שהמשיבה (משטרת ישראל) לא טרחה להגיש תצהיר לתמיכה בטענותיה. מכאן
5 נפגעה זכותו של המשיב 2 להליך הוגן, בפרט כשמדובר בהליך פלילי בו אין דרישה
6 להגשת תצהירים.

7

8 ד. המשיבה – משטרת ישראל, זכתה ל"יתרון דיוני עצום ובלתי הוגן שאין לאף
9 בעל דין אחר" (סעיף 26.1 לסיכומי המשיב 2) בכך שזימנה את הצדדים לדיון (המבקש,
10 המשיב 2 ורביד) לחקירה עובר לקיום הדיון בבית המשפט.

11

12 ה. המשיבה הסתירה מבית המשפט את תדפיסי המסרונים של רביד, וניסתה לטעון
13 כי ההסכם פיקטיבי. כן הטעתה את בית המשפט בעניין תפיסת מסמכים ממשרדו של
14 המשיב 2 ובאשר לתוכן חקירתו של המשיב 2 במשטרה.

15

16 ו. המשיבה הודיעה כי תפסה רכוש של המשיב 2 בעשרות מיליוני שקלים אך לא
17 פירטה בהליך את שווי החשדות נגדו. מכאן, גם אם מדובר היה בכספים של המשיב 2,
18 יש להורות על שחרורם.

19

20 14. טענות המשיבה

21

22 א. בניגוד לאמור בתצהירו של המבקש כי ההעברה השנייה בוצעה בטעות לחשבון
23 המשיב 2, בהודעתו במשטרה מיום 22.7.19 אישר המבקש כי מלכתחילה הכספים כולם
24 צריכים היו להגיע לידי המשיב 2 (שורות 80-83 להודעה). תמיכה לכך ניתן ללמוד
25 ממסרון המבקש ביום 3.1.19 (מש/א2) ממנו עולה כי התעניין בהעברת הכסף ביום
26 3.1.19, אך לא ביצע כל פנייה מאוחר יותר. כמו כן, בשום שלב לא הוזכרה המילה "אליי"
27 בהתכתבות לעניין העברת הכספים.

28

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 10891-06-19 דוד חמואל נ' מדינת ישראל – יאח"ה, להב 433 ואח'

1 ב. בעדותו של המבקש בבית המשפט נמסרה גרסה שלישית לפיה המשיב 2 אמור
2 היה לפתוח עבורו חשבון נאמנות, דבר שלא קיבל ביטוי בעדויותיהם ובחקירותיהם של
3 המשיב 2 ורביד.
4

5 ג. בהודעתו של המבקש במשטרה כונתה ההעברה הראשונה "שלי" (סעיפים 14-
6 13 לסיכומים).
7

8 ד. הטענה כי ההעברה השנייה בוצעה בטעות לחשבון המשיב 2 נסתרה גם בעדותו
9 של רביד בבית המשפט עת דיבר על המבקש והמשיב 2 כגוף אחד. כמו כן, בשום שלב
10 לא פנה רביד לבנק כדי לעדכן בדבר הטעות.
11

12 ה. לא סביר שהמבקש לא טרח לפנות למשיב 2 מאז ביצוע ההעברה השנייה ביום
13 7.1.19 ועד מעצרו ביום 14.1.19. גם בקבוצה אין כל התכתבות בעניין זה, מה שמלמד
14 כי הכסף הגיע ליעדו – חשבון המשיב 2.
15

16 ו. המשיב 2 בחקירתו במשטרה מיום 16.1.19 התייחס לכספים התפוסים ולא הזכיר
17 בשום שלב את שמו של המבקש או זיקה כלשהי בינו לבין הכספים בחשבון. בחקירתו
18 מיום 22.7.19 שיוחדה לחקירת ההסכם וכספי ההלוואה, בחר המשיב 2 לשמור על זכות
19 השתיקה ולא השיב לשאלות החוקרים.
20

21 ז. הרכוש תפוס כדין בהתאם להחלטה קודמת של בית המשפט, כתפיסה בשווי
22 עבירות הלבנת הון.
23

24 ח. המבקש לא הצביע על זכות קניינית או מעין קניינית ברכוש התפוס, אלא לכל
25 היותר על זכות אובליגטורית שאיננה מקימה עילה להשבה בהליך דנן.
26
27
28
29

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 10891-06-19 דוד חמואל נ' מדינת ישראל – יאח"ה, להב 433 ואח'

דיון

הערות מקדמיות

15. עסקינן בבקשת טוען לזכות ברכוש תפוס בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969. לא ראיתי לפרט את המסגרת הנורמטיבית המוכרת שנחרשה עד כה בהחלטות רבות מספור. אסתפק במספר הערות מקדמיות בטרם נצלול לגופה של החלטה:

(–) התיק מצוי עדיין בשלב החקירה, קרי, מדובר לעת הנוכחית בבקשה למתן סעד זמני. אין אמנם חולק על סמכותו של בית המשפט להורות על השבת רכוש תפוס בכל תנאי שימצא לנכון, ואולם כל עוד מדובר בסעד זמני על בית המשפט להיות זהיר במיוחד, שכן איננו קובע ממצאים סופיים, ומכאן שעליו לקחת בחשבון את האפשרות כי בתום ההליך יחולט הרכוש, ולקבוע תנאים שיאפשרו לממש את מטרת החילוט ככל שיוורה להשיב את הרכוש.

(–) החשבון תפוס בהתאם לצו שניתן כדין. הטוען לזכות איננו צד להליך התפיסה, ולפיכך לא אזקק לטענות הצדדים ככל שאלו נוגעות לעצם תפיסת החשבון, לעילות התפיסה, ליחס בין שווי העבירות לשווי הרכוש התפוס, וכיוצ"ב.

(–) בעניין סיטבון נקבע כי יש ליתן מעמד בכורה לאינטרס הציבורי, בדמות אפשרות לחילוט עתידי על פני העדפת צד שלישי, אף אם מדובר בצד שלישי תם לב, ככל שזה איננו מחזיק בזכות קניינית או מעין קניינית ברכוש התפוס.

(–) החשבון נמצא בבעלותו של המשיב 2 ומכאן הנחת המוצא היא שהכספים בחשבון שייכים למשיב 2. אין מדובר בחזקה מוחלטת כי אם בחזקה הניתנת לסתירה, אך ברי כי יש להציג ראיות בעלות משקל של ממש על מנת לסותרה.

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 10891-06-19 דוד חמואל נ' מדינת ישראל – יאח"ה, להב 433 ואח'

ההסכם

16. במהלך הדיון וחקירת המצהירים (המבקש ורביד) דומה היה שהמשיבה חולקת על מהימנותו של ההסכם, בין השאר כשטענה כי זה לא נתפס במהלך החיפוש אצל המשיב 2. נראה כי טענה זו נזנחה בהמשך (משלא מצאה ביטוי בסיכומי המשיבה), וממילא מצאתי כי עלה בידי המבקש להציג ראיות לכאורה לכך שההסכם אותנטי (למשל, התכתבות (מש/א2) במסגרתה נשלח עותק מההסכם). מכאן, לצורך הדיון בבקשה אתייחס להסכם כאל נתון שאיננו שנוי במחלוקת.

המבקש והמשיב 2 הקדישו חלק נכבד מטענותיהם לאופן בו יש לפרש את ההסכם, כשליטתם מדובר בהלוואה נפרדת לכל אחד מהמשיבים. למען הנוחות אביא את שני הסעיפים הרלוונטיים מתוך ההסכם:

"2.1: במועד חתימת הסכם זה מלווה הלווה ללווים והלווים נוטלים מהמלווה את מלוא סכום ההלוואה 5,000,000 ₪ (חמישה מיליון שקלים חדשים) (להלן – "ההלוואה"), בחלקים שווים לכל אחד מהם".

"2.5: ככל שמי מהלווים לא ישיב את מלוא חלקו בסכום החזר ההלוואה במועד האמור, יהיה זכאי המלווה, לאחר שנתן התראה בכתב של 10 ימים מראש, לדלל את מניותיו של אותו לווה בהתאם ליתרת חובו למלווה, בכמות המניות שתשקף את יתרת חובו, לפי שווי חברה של 35 מיליון ₪".

נוסח ההסכם ברור: מדובר בהלוואה בת שני חלקים שווים בסך של 2.5 מיליון ₪ כל אחד, אותה נטל על עצמו כל אחד מהלווים, ומי מהם שלא יעמוד בהחזר חובו יהיה צפוי לסנקציה של דילול מניותיו.

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 10891-06-19 דוד חמואל נ' מדינת ישראל – יאח"ה, להב 433 ואח'

למי שייכים כספי ההעברה השנייה?

17. בשלב זה תיבחן טענתו המרכזית של המבקש, לפיה כספי ההעברה השנייה היו מיועדים לו מלכתחילה, וכי אך עקב טעות הועברו הכספים לחשבוננו של המשיב 2. לו הטענה נכונה, אזי צודק המבקש בטענתו כי יקשה מאד להורות על חילוט הכספים בתום ההליך. דא עקא, הדרך למסקנה זו רצופה קשיים ומהמורות.

18. תשתית לחיזוק הטענה: (א) פניות של המשיב 2 לרביד ביום 10.12.18 וביום 12.12.18 על מנת לזרזו לבצע את ההעברה הראשונה (מש/2א), תוך הפניה לסיבה בגינה הוא זקוק לכסף באופן אישי. (ב) העובדה שהמשיב 2 השתמש בכספי ההעברה הראשונה לרכישת מניות, קרי, עשה בכספים מנהג בעלים. (ג) פניה של המבקש למשיב 2 בקבוצה ביום 3.1.19 בניסיון לברר את מועד ביצוע ההעברה השנייה, תוך תזכורת כי זו צריכה להתבצע עד 7.1.19. (ד) הצהרותיהם של המבקש ורביד בתצהיריהם, כי אופן ביצוע ההעברה השנייה מקורו בטעות – הצהרה עליה המשיך רביד לעמוד גם בעדותו בבית המשפט.

19. תשתית נגדית:

פגם ראשון שעומד כאבן נגף מרכזית נובע מעדותו של המבקש עצמו. בסתירה חזיתית לטענתו (ולאמור בתצהירו), הודה בעדותו לפני כי ביצוע ההעברה השנייה לחשבון המשיב 2 לא נעשה בטעות. למעשה, די בהודייה זו כדי לשמוט את הקרקע תחת טענות המבקש כי הכספים בחשבון המשיב 2 שייכים לו וצריכים לצאת ממסת הרכוש שנתפסה מהמשיב 2. המבקש ניסה להסביר את הטענה, הסתבך בגרסה של חשבון נאמנות – שלא נזכר בשום שלב על ידי גורם כלשהו, ושלא קיבל ביטוי בחומר הראיות שהוצג. גם בהודעתו במשטרה מסר המבקש כי רביד לא שגה, וכי ההעברה השנייה צריכה הייתה להגיע לחשבוננו של המשיב 2 (הודעה מיום 22.7.19 שורות 81-83).

פגם שני – המבקש העיד כי בשום שלב בהסכם או לאחריו לא נקבע איזו מההעברות תגיע אליו ואיזו למשיב 2, ולשיטתו אין זה משנה. מבחינתו, כל אחת מההעברות יכולה הייתה להגיע לידיו.

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 10891-06-19 דוד חמואל נ' מדינת ישראל – יאח"ה, להב 433 ואח'

1

2 פגם שלישי – רביד בעדותו ניסה לעמוד על כך שההעברה הראשונה הייתה מיועדת
3 למשיב 2 והשנייה למבקש, וכי הוא זה ששגה בביצוע ההעברה השנייה. בפועל מצאתי כי עדותו
4 מובילה למסקנה שונה. רביד התייחס לשתי ההעברות ולשני הלוויים כאל "SAME SAME"
5 ועדותו מובילה למסקנה לפיה התכוון מלכתחילה לבצע את שתי ההעברות לחשבוננו של המשיב
6 2 (שפרטיו נמסרו לו במסרון – מש/2א). משמע – רביד לא טעה בביצוע שתי ההעברות לחשבוננו
7 של המשיב 2.

8

9 פגם רביעי – ההסכם איננו כולל התייחסות כלשהי לאופן ביצוע התשלומים, וודאי
10 שאיננו מגדיר את המשיב 2 כראשון ואת המבקש כשני; ההסכם איננו מגדיר חשבון אליו יועברו
11 התשלומים; ההסכם איננו כולל התייחסות לחשבון נאמנות; ההסכם איננו מגדיר את המשיב 2
12 כבא כוחו של המבקש.

13

14 פגם חמישי – על פי מש/2א המבקש פנה למשיב 2 לראשונה (בקבוצה) ביום 3.1.19
15 בבקשה לברר מה קורה עם ביצוע ההעברה השנייה. לשיטתו פנייה זו מוכיחה שרצה את הכסף
16 לעצמו. ואולם מאותו מסמך עולה כי יום קודם לכן (2.1.19) פנה המשיב 2 באופן אישי לרביד
17 (בתכתובת ישירה בין השניים) וביקש לברר מדוע טרם בוצעה ההעברה השנייה. מכאן, לא ראיתי
18 לתת משקל מיוחד לפניית המבקש, וודאי שאין בה כדי לחזק את הטענה כי ההעברה השנייה
19 צריכה הייתה להגיע אליו דווקא.

20

21 פגם שישי – המשיב 2 נחקר ביום 16.1.19 לעניין הכספים שנתפסו בחשבוננו, ולא עלתה
22 מפיו ולו ראשית טענה כי הכספים אינם שלו, או אזכור כלשהו של המבקש. בחקירה נוספת מיום
23 22.7.19 שנועדה באופן ממוקד לברר את הנושא, מילא המשיב 2 פיו מים ולא השיב לשאלות
24 החוקרים. בכך נמנע ממתן גרסה שיהיה בה לאשש או להפריך את הממצאים שעלו עד כה.
25 שתיקתו מחזקת את החשד כי גרסתו בדיון איננה אמת.

26

27

28

29

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 10891-06-19 דוד חמואל נ' מדינת ישראל – יאח"ה, להב 433 ואח'

מסקנה

1

2

3 20. לא עלה בידי המבקש לשכנע כי כספי ההעברה השנייה היו מיועדים אליו, וכי ההעברה
4 בוצעה בטעות לחשבונו של המשיב 2. מכאן, גם אם המבקש הצביע על עילה אפשרית להגשת
5 תביעה נגד רביד והמשיב 2 בדמות זכות אובליגטורית לכספי ההלוואה (ואינני מביע כל עמדה
6 בעניין זה), לא עלה בידיו להצביע על זכות קניינית או מעין קניינית בכספים שבחשבון, והוא לא
7 סתר את החזקה כי הכספים בחשבון שייכים לבעליו – המשיב 2.

8

9

בטרם סיום

10

11 21. המסקנה אליה הגעתי מייתרת למעשה את הצורך לבחון טענות נוספות של הצדדים.
12 למרות זאת מצאתי להתייחס בקצרה לחלקן:

13

14 (–) הטענה כי המבקש איננו חשוד ולא נחקר תחת אזהרה איננה רלוונטית. מדובר בטוען
15 לזכות שלא הניח תשתית ראייתית מספקת להוכחת טענתו, וודאי לא בשלב זה של ההליך.

16

17 (–) הטענה כי הכספים התפוסים לא שימשו לביצוע עבירה אף היא לא רלוונטית.
18 החשבון על תכולתו נתפסו כדין וההליך דנן איננו עוסק בחוקיות התפיסה או בעילות התפיסה.

19

20 (–) אינני מקבל את הטענה כי המשיבה התרשלה או כי התנהגה בחוסר תום לב. המשיבה
21 מנהלת חקירה פלילית נרחבת והסוגיה שנבחנה בהחלטה דנן מהווה חלק ממכלול הסוגיות
22 והנושאים הנחקרים. זכותה וחובתה של המשיבה לקבוע את אופן ניהול החקירה ולתעדף סוגיות
23 על פי דחיפות ושיקולים נוספים של צוות החקירה. מובן כי שיקולים אלו נתונים לביקורת
24 שיפוטית, אך יש לזכור כי בית המשפט איננו בגדר "חוקר על" ואיננו מורה את המשטרה כיצד
25 לחקור ובאילו אופנים לקדם את החקירה. מאותו הטעם אני דוחה בשתי ידיים את הטענה כי אסור
26 היה למשטרה לחקור את הצדדים מרגע שהוגשה הבקשה. נהפוך הוא – הסוגיה שהועלתה
27 בבקשה רלוונטית ומחייבת חקירה. אמנם, בדיון הראשון מיום 10.7.19 תהיתי (תוך הפעלת
28 ביקורת שיפוטית) מדוע המשיבה לא קידמה את החקירה בזמן שחלף מאז פנה אליה המבקש

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 10891-06-19 דוד חמואל נ' מדינת ישראל – יאח"ה, להב 433 ואח'

1 ועתר להביא בפניה את גרסתו. ואולם בדיוק לשם כך נדחה הדיון, תוך קציבת מסגרת זמנים
2 הדוקה שתאפשר למשיבה לקדם את פעולות החקירה הרלוונטיות.

3
4 (–) העובדה שרביד איננו חשוד, אינה מקנה לגרסתו משקל יתר, והיא נבחנה ככל יתר
5 הראיות. מאותו הטעם לא ראיתי לייחס משמעות מיוחדת לכך שרביד חשף עצמו בעדותו
6 לאפשרות כי יתבע בהליך אזרחי על ידי המבקש.

7
8 (–) טענת המשיב 2 כי גרסתו מעמידה אותו בסיכון לתביעה אזרחית מצד המבקש ורביד,
9 אף היא איננה מעלה ואיננה מורידה. אם כבר, למשיב 2 אינטרס ברור להוציא רכוש תפוס מידי
10 המדינה.

11
12 תוצאה

13
14 22. הבקשה נדחת.

15
16
17 נוסח מותר בפרסום ניתן היום, כ"ד אלול תשע"ט, 24 ספטמבר 2019, בהיעדר הצדדים ויישלח
18 אליהם.

19

גילא אבנון, שופט

20
21